

Nadalje se je „Katoliško politično društvo“ izrelo tudi proti vredenju valute. Ta sklep je brez večjega pomena. Jediní pomen bi imel, da bi se sklenilo, da se slovenski poslanci pozovejo, da izstopijo iz Hohenwartovega kluba, ko je baš ta klub v tej stvari tako čudno vlogu igral. Drugače pa moramo reči, da se s takimi sklepi pač le ljudstvu meče pesek v oči. Vidi se, da nekateri ljudje hočejo igrati vojno vlogo.

Zastran kranjske gimnazije se je sklenilo, da se obrne do ministerstva, naj se otvori še letošnje jesen. Ta sklep je pač hvalevreden in mi želimo najboljšega uspeha. Ker sem že pri kranjski gimnaziji, naj še jedno stvar omenim. Ta stvar se skuša nekako razglasiti za izključno pridobitev naših konservativcev. Temu pa ni povsem tako. Gimnazija v Kranju bode sedaj popolna, ne le spodnja, in baš to jej bode zagotavljalo obstanek. Misel, naj se osnuje popolna gimnazija, je pa sprožil g. dr. Ivan Tavčar, če se ne motim. Pozneje sta pa obe slovenski stranki v tej stvari vzajemno delovali in baš to je pripomoglo največ k ugodnemu uspehu.

Ako je pa vlada še le zdaj dovolila obnovo te gimnazije, je dokaz, da je to storila iz strahu pred opozicijo zastopnikov slovenskega naroda.

Iz Ljubljane, 16. maja. (Izv. dopis). Binkotni prazniki so minoli. Slabo vreme je nekoliko motilo zabave teh dni. V Ljubljano je bilo prišlo „Hrvatsko primorsko planinsko društvo“ in pa pevsko društvo „Jadranska vila“ na Snškaku. Pozdrav na kolodvoru in pa govori pri banketu in pri večerni zabavi bili so presrečni. Videlo se je, da bratska vez veže nas Slovence s Hrvati. Poslušajoči le navdušene govore, smo si želeli, da bi se vzajemnost mej Slovenci in Hrvati vedno in povsod tako kazala tudi v dejanjih. Treba je, da vse slovenske in hrvatske kroge prešine misel, da se le skupno moremo uspešno braniti mnogim sovražnikom.

Sicer nam je pa tudi ta dva dni marsikaj kazilo veselje. Došli gostje so morali videti naš narodni razpor. Jediná jedna stranka se je udeleževala vsprejema došlih bratskih gostov, druga se je pa popolnoma umaknila. Narodna ideja seveda je naša primorske brate pripeljala v Ljubljano, ali ta narodna ideja je pri nas že mnogim zoprna. Radi bi jo zatrli, ko bi le to bilo na lep način mogóce.

Najveselejša stran tega shoda je pa to, da so se od obeh strani, slovenske in hrvatske, spominjali naših prepotrebni družeb sv. Cirila in Metoda, slovenske in hrvatske za Istro. Ti društvi sli silnega pomena za slovanstvo na jugu naše državne polovice in vsak pravi domoljub je podpira po svojih motih. Skoro lahko rečemo, da se baš po tem, koliko simpatij do te družbe ima kdo, spozna, kakóšen je slovenski rodoljub.

Velika nevolja je bila v našem konservativnem taboru, da je „Slovenski Narod“ razkril dogodke v Hohenwartovem klubu. Nekateri bi jih bili najraje utajili. Sploh pa kaže naša konservativna stranka dvojni obraz. Na jedni strani hvali koalicio, na drugi se pa zopet malo sramuje liberalcev. Ker naši konservativci tako radi jasnost naglašajo, naj bi pač sami gledé na koalicio pokazali več jasnosti. Pokažejo naj, so li za liberalce ali ne, in to v dejanji, ne pa le v besedah. Če niso za liberalizem, naj vendar edenkrat odgovódo Plenerju pomoč; če so pa, naj doma vedno brez liberalcev ne zabavljajo. (Zlasti ne čez take, kakórsnih v domovini niti ni! Ured.)

Tukajšnji konservativni dnevnik je nedavno modroval, da stranka, ki nima načel, mora propasti. Če je to res, potem pač mora naša konservativna stranka propasti, ker zadnje mesece je popustila že vsaka načela. Ne bilo bi lahko najti večje breznačelnosti, kakor je baš pri naših konservativcih, če tudi drugim radi breznače. ost očitajo. (Saj je to njihova največja umetnost, s katero so se vzdrali. Svoje grehe očitajo drugim, da med tem njihovi ostanje bolj v sencí zakriti. Ali oči narodove se počasi navadijo, da morejo tudi v sencí razločevati pšenico od ljulike. Ured.)

Iz Brd, 16. maja. „Soča“ od 4. t. m. je precej dni zakasnela na poti do mene; zato sem pozno zagledal „poslanico“, katero je podpisal g. zupan Ant. pl. Reya kot odgovor na moj dopis v „Primorcu“ št. 9. Ta „poslanica“ kaže, da g. zupan ni razumel dopisa v „Primorcu“; zato treba nekaj dodatkov.

1.) Moj dopis v „Primorcu“ ni bil namenjen, žaliti g. zupana, niti adresovan ni bil na njega, ampak na nekoga dopisnika, katerega je bilo treba zavrniti, oziroma njegovó sporočilo v „Primorcu“ št. 8. pod naslovom „iz Kozane“ popraviti. (Berite pazno!) — Namesto dopisnika odgovarja g. zupan; kaj pomeni to? — Dopisnik se je bil tudi oglašil, a prepozno za isto številko. Zató smo priobčili njegov odgovor v zadnji številki. Uredn.)

Ali je g. zupan sam oni dopisnik? (Ne! Ured.) On piše v svoji „poslanici“, da jaz „mogoče sumničim neko osebo s srednjo črko“, ... nad katero se pa najbrže molim“. — Ta „najbrže“ pre malo zakriva; — vidi se, kje biva „krt“. (Nič se ne vidi! „Krt“ ni tam, kjer ga Vi iščete. Sicer pa: čemu vse to?! Ur.) Nič nisem sumničil, ker sem zapisal: „ako je krt“, naj se podpisše s srednjo črko „r“, pač sumničji pa ta „najbrže“, ker splošno ime „krt“ obrača na eno osebo, kateri ni priimek „krt“. S takim

zgovorom ste g. R. dotični osebi več škodovali nego uslužili. (Ne vedeli bi, zakaj? Ured.) Pomilujem Vas in onc osebo.

(2. del prihodnjic.)

— a —

Iz Kobariida. — V predzadnji številki „Soča“ sem pregovoril nekaj besed o slatjarskem društvu, katero je že ustanovljeno, in o mlekarnici, katere se namerava ustanoviti. Prvemu želimo, da bi se krepko razvijalo, drugemu pa, da bi v kratkem oživeló; obema pa, da bi ustrajno in plodonosno delovali v korist in blaginjo našega ljudstva. Danes moram pa omeniti, da smo tudi v narodnem oziru prestopili dosežane meje in stopili korak naprej. Na prizadevanje gospodične Josipine Slunderjeve ustanovila se je v Kobariidu tudi ženska podružnica sv. Cirila in Metoda, katere pravila so se že odposlala v Trst vis. c. kr. namestništvu v potrjenje.

Tako vidimo, da je tudi naše gospe in gospodične prešinali naroden duh in narodna zavest, da tudi one niso hotele ostati za drugimi, ampak stopile v krog narodnega in zavrednega ženstva ter tako položile za našo mladino majhen dar na narodni žrtvnik. K ustrajnosti in v spodbudo navdaja naj jih zavest, da se s tem tudi one vsaj nekaj pripomogle, rešiti marsikakega slovenskega otroka iz italijanskih ali nemških valov ter ga tako ohranile Bogu in domovini.

Društva se tedaj v Kobariidu lepo razvijajo in ustanovljajo. Ali s tem ni še vse končano. Novoustanovljeno društvo je kakor mladorojeno dete, zelo šibko in izpostavljenó raznim boleznim. Dostikrat zaspi že hitro porjstvu. Marsikakega se pa tudi pozneje loti nevarna susica, — ljudska malomarnost, — katero mu uničuje mlado življenje ter ga takó, komaj rojeno, spravi že v prezgodnji grób. Da se pa to ne zgodi, imamo zoper take bolezni izvrstno in gotovo domače zdravilo, katere prekosi celo Kochovo „limfo“ in to je: mnogobrojna in vstrajna ljudska udeležba, narodna požrtvovalnost in navdušenost do društva. Društvo brez društvenikov tedaj ne more obstati, le ako naredi vsak, kar mu veleva razum in lastna korist, le na ta način se nam ni bati, da nam jih ne uniči ne susica ne pogubljeni bacili, ampak krepko se bodo razvijala in plodonosna delovala, ker le v skupnem delovanju in medsebojni podpori je obstanek, moč in napredek. (Tako je! Zató, dragi rojaki, le pogumno na delo! Uredništvo).

Naše srednje šole.

Poslanec, gospod Vekoslav Spinčić je v poslanski zbornici dne 26. aprila t. l. govoril takó-le:

Visoka zbornica! Kot glavni govornik proti, na kar pač nisem bil pripravljen, izjaviti hočem le nekoliko splošnih opazk. Sosebno s strani slovenskih poslancev izrazile so se tu različne želje in zahteve. S svoje strani bi pa izrekel željo, da naučna uprava pregleda te želje in zahteve in jih izpolni v kolikor so opravilene in temelje na pravici in zakonu, zlasti na državnih temeljnih zakonih.

S tem prehajam k željam in zahtevam svojega naroda, Hrvatov in Slovencev te državne polovice.

Že pri predlanski razpravi o proračunu, — tako pri centrali naučne uprave, kolikor pri naslovu „srednje in narodne šole“ — sem se oglašil za besedo, spregovorivši o šolskih odnošajih in šolskih stvareh glede na Hrvate in Slovence v planinskih deželah in v Primorskem. Pri naslovu „srednje šole“ predložil sem tudi resolucijo, ki se je, zadošno podprta, izročila proračunskemu odseku. Vele-slavni proračunski odsek ni še storil nikakega sklepa v tem pogledu, ampak predlaga, da naj se poizveduje o nazadovanju gimnazij v Gorici in v Kopru ter potem sporoči o vspehu.

Kdor primeri mojo resolucijo s tem predlogom, videl bode na prvi pogled veliko razliko mej predlogom in mojo resolucijo.

Odsikov predlog se ozira samo na nazadek na gimnaziji v Gorici, katerega sem obžaloval jaz, seveda v drugi obliki, minolega leta, in nazadek na gimnaziji v Kopru, katerega se jaz nisem niti doteknil in ki mi ni bil sploh niti znan.

O zahtevah Hrvatov in Slovencev odsikov predlog niti ne govori, na iste se sploh ne ozira. Ob sebi je umevno, da se ne morem zadovoljiti s tem predlogom, ampak ostati moram pri svoji resoluciji, oziroma pri zahtevah, izraženih v njej. Prva in najpoglavnejša zahteva te resolucije je ta, da se srednje šolstvo v planinskih deželah in zlasti na Primorskem tako uredi, da zadobi tam bivajoče plemo Hrvatov in Slovencev sredstva za vzgojo in pouk v materinem jeziku.

V utemeljenju te zahteve treba prav za prav povedati le nastopno: Hrvatje in Slovencev so državljani te polovice države, tudi zanje obstoje državni temeljni zakoni, oni izpolnjujejo svoje dolžnosti do države, in ker nimajo srednjih šol, kakor predpisujejo državni temeljni zakoni, dati jim je treba te šole. Tudi oni proračun svoj del k svolti 5.750.000 gld., ki je proračunjena letos za srednje šolstvo. Toda jaz hočem še nekoliko pripomniti k temu kratkemu utemeljenju.

Najpoprej bodi mi dovoljeno, dotakniti se nekoga ugovora, katerega bi utegnili izreči v sedanji eri. Ko se je izrekle zahtevanje, da naj bi se osnovala slovenske vzporednice v nekem mestu neke dežele, oglašili so se mnogi glasovi proti temu in sicer z ozirom na narodno posestno stanje.

Jeden teh gospodov je, rekel bi v jedni sapi, označil osnovo teh vzporednic kot motenje narodnega mira, in zahteval, da naj se v nekem drugem mestu iste dežele osnuje še jedna gimnazija. (Čujte!) Torej onim, ki imajo že marsikaj in mnogo, morda celo preveč, onim naj se da še več; listi pa, ki nimajo ničesar, naj tudi v bodoče ničesar ne dobé, da bi morali oboji imeti jednake dolžnosti in uživati jednake pravice. (Tako je!)

Tak princip je v ostren nasprotji z naravnimi pravicami in tudi z drž. osnovnimi zakoni in takega principa se naučna uprava ne sme držati, če hoče ohraniti podlago monarhije neposkodoвано. (Tako je!) Tudi napram Hrvatim in Slovencev in tej polovici naše države ne sme postopati po tem principu. Kakor sem že rekel, izpolnjujejo oni svoje dolžnosti in zato naj se jim tudi zagotovijo njihove pravice.

Dovoljeno mi bodi, reflektovati na nekatere besede naučnega ministra. Pozdravil sem in pozdravljam tudi sedaj z veseljem njegove besede, da naj bodo srednje šole in sploh vsa vzgoja tako urejena, da prestane v človeški družbi prevladujoči egoizem, da se bodo vzgajali značaji in utrjevala zavest dolžnosti. Prav nedostajanje značajnosti in čista dolžnosti so nevarne bolezni na telesu človeške družbe. Morda je tudi res, da mora v navadnem življenju dolžnost biti pred pravico, kakor je rekel minister, da ima tudi v navadnem življenju dolžnost vedno pravico za posledico. V konstitucionalnem življenju pa so pravice in dolžnosti državljanov napram državi in pravice in dolžnosti državne uprave napram državljanom korelatni pojmi. (Tako je!) Dolžnosti državljanov napram državi in pravice so v neposredni zvezi s pravicami od strani državne uprave in ne stoji za njimi. In če izpolnjujejo državljani na-profi državni upravi svoje dolžnosti in so torej zadostili pravicam države, tako je tudi ta vezana storiti svojo dolžnost in s svoje strani zadostiti pravicam državljanov. (Tako je!) Dravljanji so dolžni dajati davke v denarju in v krvi. Državna uprava pa je dolžna, varovati življenje, imetje, svobodo itd. državljanov in vseh tega skrbeti tudi za njih materijalne in duševne interese. Dolžna je pa tudi po drž. osnovnih zakonih dati Slovencev in Hrvatov srednje šole, v katerih bi se poučevali v njihovem jeziku. (Priznvanje.)

Slovenci in Hrvati izpolnjujejo že davno svoje dolžnosti napram državi in upravi, ali že dolgo časa, že veliko desetletij, ne dobivajo svojih pravic. Tu se vidi, da je utrjevanje čista dolžnosti res potrebno, in sicer pri državnih organih. (Tako je!) Tu mi bodi dovoljeno omeniti, da ni delati razločka mej bolj in manj izobraženimi narodi, posebno pa ne tam, kjer so narodi morda res manj izobraženi, a ne iz lastne krivde. Državna uprava ima celo dolžnost, da prav tam to nadomesti, kjer in kar je tekem desetletij zamudila.

Naj mi bodo še nekatere splošne opazke dovoljene.

Nekateri gospodje te visoke zbornice identifikujejo navadno kulturo z menštvom ali pa z nemškimi jezikom, in oktroirajo slovenskim narodom zlasti pa Slovencev nemški jezik kot kulturni jezik. Toda, gospoda moja, kultura ni last posumnega roda ali posumnega naroda (Tako je!), ampak kultura je obča last in jeziki so le sredstvo za kulturo. (Jako res!)

Pri vsakem narodu zadoščajo že nekatere osebe, da širijo mej narodom kulturo posredovanjem jezika, ki je pri vsakem narodu jedino sredstvo za dosego kulture, in če naj takozvani izobraženi krogi imajo še poseben kulturni jezik, potem naj Nemci nemškega jezika drugim narodom ne usiljujejo, ker s tem le sebi in svojem jeziku škodujejo, zakaj vse, kar se konu usiljuje, obuja prej sovraštvo kakor ljubezen.

V konkretnem slučaju naj gospodje iz nemškega taborja nam Slovanom v tem slučaju nam Slovencev in Hrvatim prepuste, kateri jezik si poleg svojega jezika hočemo izbrati za kulturni jezik v srednjih šolah: morda bo to nemški jezik, kakor je sedaj dejanski, ali izbiro bi morali nam prepustiti in se ne vtikati v naše reči.

Naj pojasnim srednješolske razmere v alpskih deželah in na Primorskem.

(Dalje prih.)

Domace in razne novice.

† Andrej Jeglič — V nedeljo ob 1/2 1 popoldne je umrl v Gorici po kratki bolezni g. Andrej Jeglič, vodja deželne računarije. Star je bil 67 let. Prehladil se je bil, dobil uretje pljuče in v štirih dneh je izdihnil svojo rodoljubno dušo.

Pokojni Jeglič je služboval v Gorici od l. 1861. Kot deželni uradnik mogel se je povsem prosto gibati in udeleževal se je res vsega našega narodnega gibanja v goriškem mestu. Bil je med ustanovitelji „Goriške Citalnice“, katerega je bil nekaj časa celo predsednik in do zadnjega trenutka zvest član.

Bil je tudi nekaj let denarničar političnega društva „Sloga“. — Vzredil je v narodnem duhu osem otrok, štiri sinove in štiri hčere. Trije sinovi: gg. Rudolf, Andraž in Maks so v državnih službah; najmlajši Teodor je se mladi solar. Tri hčere, gospe Minka, Gabriela in Olga so že poročene; neomožena je še najmlajša g.čna Avgusta.

Pokojnovo truplo so prepeljali v rojstni kraj, v prijazne Podbrezje na Gorenjskem. Pogrebni sprevod se je vršil v torek ob 3. popoldne izpred hiše na Franca Jozefa cesti št. 30 v kapelico na starem pokopališču in od tam na kolodvor. S pogrebniim sprevodom vred je začelo tudi prav neljubo deževati. — Pogreba so se udeležili poleg raznega občinstva tudi: deželni glavár z dvema odbornikoma, deželni zavodi (gluhonemica, ode kmetijski šoli), odbor Citalnice, učiteljstvo „Sloginih“ zavodov, uradništvo zastavljavnice in branilnice, usmiljeni bratje, itd. itd. — Vencev je bilo 12 s trakovi in napisi ter 7 brez njih. Venci z napisi so bili: 1. Bivšemu svojemu predsedniku — Citalnice. 2. Učiteljstvo „Slogine“ šole — bivšemu društvenomu denarničarju. 3. Convent der barnherzigen Brüder. 4. Na svidanje! — Marijana Malý roj. Toman. 5. V miru počivaj! Leopold Globočnik. — 6. La giunta provinciale — deželni odbor. 7. Dež. kmetijska šola — slov. oddelek. 8. Scuola agraria provinciale — sezioe italiana. 9. Monte di Pieta ed inta cassa di risparmio. 10. Učencem možu in narodnjaku — spustjuči dr. Tuma. 11. Predobrenmu očetu vedno hvaležni otroci. 12. Mojemu nepozabnemu predragemu soprogu.

Med molitvama v cerkvi je dež nekoliko pomehal. To pričko so porabili gg. peveci iz St. Petra in „Goriške Citalnice“, da so se zbrali pred cerkvico in pod vodstvom g. Ljud. Laticine zapeli „Hlagor nar“. Reči moramo, da so gg. peveci dobro izvršili svojo nalogo vkljub temu, da niso imeli poskušanj.

Po dokončanem petju spremilo je mnogo oziht znancev in prijateljev rodline mrtvaški voz na kolodvor, kjer smo se za vselej poslovili od predragega pokojnika. — Pogreb v rojstni vasi v Podbrezju se je vršil uteraj. Bodi nar lehka zemlja domaća! Zahajóci rodlini pa pomagaj Bog prenašati brez obdrice težave ločitve.

Umetniško razstavo nameravajo prirediti tekem prihodnjega avgusta v Gorici v korist deželnu sirotišču. Razstava naj bi imela namen, vspehujati deželane v lepih umetnostih in obrtih. — Vse o tej razstavi bomo poročali. — Predsednik izvrševadnemu odboru je deželni glavár Franc graf Coronini; podpredsednika sta prof. Aloj. Mostl in Karol vlt. Catinelli; tajnika pl. Bassa in pl. Paulatig; denarničar žid Atilij Dorfler. Dalje je še 18 udov.

Gospodje, ki so izprošili to misel, sestavili so odbor takó, da so se skrbno branili kakoga Slovenca. To se je zgodilo gotovo nameroma, kar nas pa prav nič ni iznenadilo, saj se pač dobro poznamo. To si Slovenci zapomnimo, kakor smo si že marsikaj, da o svojem času — če mi ne, pa naši potomci — povrnemo miho za drago, kajti s kakórsno mero kdo meri, s tako se mu povrača.

Naše železnice. — V seji železniskega odseka drž. zbora 9. t. m. uprašal je poslanec g. J. Kušar trgovinskega ministra, kako misli, oziroma kaj je ukrenil, da se zgradi dveh krajevni železnici, ki sta posebnega pomena ne le za krajsko deželo, katere zastopnik je, ampak tudi za sosednjo goriško kronovino: to sta železnica iz Kranja v Trzié in iz Gorice do Ajdovšine oziroma naprej do južne železnice v Postojni ali kje drugod. — Pri tej zahtevi opiral se je na interpellacijo g. Alfreda grafa Coroniniija v goriškem deželnem zboru z dne 30. jan. t. l. in na ono g. Franca grafa Coroniniija v državnem zboru, kakor tudi na odlok trgovinskega ministerstva z dne 4. nov. 1891., s katerim je sicer odklonilo napravo tramvaja na por, a izreкло se, da bi podpiralo zgradbo železnice z normalnim tiram od Gorice do Ajdovšine, oziroma naprej do keke postaje na južni železnici. — Trgovinski minister grof Wurmbrand se v svojem odgovoru ni spušal v podrobni razgovor glede na zgradbo teh železnice, ker so bile druge nujne razprave na dnevnem redu, a izrekel je svojo naklonjenost krajevnim železnicom v obci, kjer se kaže taka potreba. Dostavil je, da je povsod treba najprej izdelati doneškov ali v gotovini ali v garanciji za obresti od deželnega zastopa ali pa od strani interesentov samih. — Za lokalno železnico iz Gorice v Ajdovšino je deželni zbor goriški že odločil zdato podporo; zato se je nadejati, da pokaže tudi vlada v dejanju svojo naklonjenost temu podjetju, posebno, ko ni dovolila tramvaja na par, ki bi bil najbrže zadostoval našim lokalnim potrebam. Poslanecem pripravljamo, naj ne pasté naših potreb izpred očij.

Vatel za narodni napredek nam je natanko opisal neki „Slovencev“ dopisnik iz Gorice. Ali ta vatel je v rokah naših narodnih nasprotnikov, od njih je zavisno, koliko napredka nam izvolijo odmeriti. — Brez šale, také stoji črno na belem v „Slovencu“ od sobote. Ako nareč goriškim Lahom skoči v glavo kaka pametna ali nespametna misel, katero hoče izvršiti, da pa k temu ne povabijo Slovencev, tedaj je to strašno slabo zna-

menje o narodnem napredku med Slovenci v Gorici. Te dni je izdal neki odbor laških in nemških mož oklic za umetniško in obrtno razstavo, ki naj bi bila v Gorici; ker so gospodje po svoji stari navadi prezrli Slovence, tako je to „Slovenčevemu“ hujšaka in merilo o našem narodnem napredku in ugledu v Gorici. Tak narodni napredek in ugled, ki bi bil zavisen se le od nasprotnikov, bit bi pač jako piškav! Mi moremo napredovati pač tudi brez uvaževanja od strani svojih nasprotnikov! — Sicer pa naj o narodnem napredku kar nič ne besedičijo tisti, ki vse svoje moči zastavljajo v to, da bi vsak napredek onemogočili edino iz skrajno sebičnega pustolovstva: slovenski svet naj vidi, da brez njih pojde Slovenija na boben. Ali ker napredujejo brez njih mnogo bolje od tedaj, ko so nas oni osrečevali s svojo velikansko delavnostjo in požrtvovalnostjo, zato toliko jeze.

Trojната očala si je nadel „Slovenčev“ goriski dopisnik, ko je pisal sledeče slatno poročilo: „Šest tiskovnih pravd v enem zasedanju bo letos v Gorici proti uredniku (!) „Soča“ in „Innovationista“. Debarne stroške pokrijejo prijatelji, ki najamejo celo tipografske, da se bodo obravnave objavile“.

Dopisnik je v svoji pobožni domisljiji gotovo videl oba urednika tudi šestkrat obsojena na nekoliko let trde ječe s postom ob kruhu in vodi vsak petek pa na praznike sv. Jožefa in sv. Tomaza še po vrhu ter na nekoliko tisočakov globo. In koliko lepih stotakov je gotovo prisodil že v zep vitezkemu g. odvotniku za pravilne stroške! Ali ne, na tak način bi se najprej zblavili teh „gorških nihilistov“. No, boste čakali!

Izlet „Goriške Čitalnice“ v nedeljo bo v Hubijski, kjer je poskrbljeno za dobito postrežbo. Zbrališče ob 3 $\frac{1}{2}$ popoldne pri mitnici tik železnice pred Rogicami. Nazaj se bodo izletniki vozili lahko tudi po železnici.

Slovanska knjižnica, Jutri izide 17. snopič, v katerem prijetno priobčevati izbrane spise slovečega češkega pisatelja, župnika Vaclava Kosařa, ki je najlepše nauke za življenje podal v krasnih povestih in povestih. Malo je pisateljev, ki bi znali tako izberne narisati obraze iz življenja — za življenje. Njegovo pripovedovanje je tako zanimivo, a pri tem priprosto, da ne odložimo radi knjige iz rok.

17. snopič bo obsegal: 1. Kako šibo, si je izmislil Jakob za hudoženo Teklo. — 2. Babice. — 3. Berači.

Ta snopič, ki obsega 64 strani, je tiskan z nove vrste črkami, ki so nekaj ožje od prejšnjih; zato je berila precej več nego navadno.

Tako se mi prizadevamo na vso moč, da bi kolikor le mogoče zadostili živi potrebi, katero čuti slovensko občinstvo na polju pripovedne književnosti. Naša želja je, podati slovenskemu narodu v tej knjižnici pravi zaklad najlepših besed iz vseh slovenskih književnosti. Ako pomislimo, da le v 3 letih in 10 mesecih izide 100 snopičev, moremo pač presoditi, koliko zabavnega in poučnega berila bo tu nakopičena za svetico 10 gld.

Zato se nadejamo, da bo slovensko občinstvo umelo važnost „Sl. knj.“ in da jo bo bolje podpiralo nego doslej. — Vsakdo pa more spoznati, da pri 700—800 naročnikih bi nam ne bilo mogoče vstrajati, kajti le veliko število naročnikov bi odpravilo za slovenske razmere silno nizko ceno 10 kr. za vsak snopič s poštno vred.

„Odiseja“. — To dela našega rojaka g. prof. Andr. Kragelja so razni listi prav laskavo hvalili. Zadnji „Dom in Svet“ piše o njej tako-le:

„Zares pametna je bila misel pisateljeva, da nam je podal „Odisejo“ v taki obliki. Da je za vsakega omikance potrebno poznati to delo grškega duha, ne taji pač nihče. Pa tudi prijetno zabavo bode napravljala knjiga celo manj večeremu čitatelju, saj je pisatelj razložil in pojasnil vse manj znane stvari v uvodu. — Pripovedovanje je vsekozi lahko in umevno; čitaš poslovenjen (le prosto preložen) spev Homerjev kakor pravo povest. Zato jo bode rada čitala naša mladina in sploh naše občinstvo“. Na to sledi par opomb o jeziku in konča: „A v obče se nam zdi delo zares hvale in priporočila vredno. Vidi se, da je spisano z veseljem in navdušenjem za to „najdovršenejše delo vseh vekov“. Z oponobo Gogoljevo, da so Homerjevi ljudje boljši nego-li so dandanes, strinjamo se samo v tem oziru, da kaže Homer samo boljše ljudi (v obče), ne pa slabih. In to je tudi pesnikom in pisateljem v nauk, da v slovstvu ne gredo grde in slabe stvari, marveč dobre, ki človeka povzdigujejo in blaže, kakor nas blaže te dandanes nekateri Homerjevi junaki. Gospoda pisatelja pa prosimo, naj se loti še ližadje in potem morda Enejde“.

To kritiko je napisal sam urednik, vleuč. g. dr. Fr. Lampič. — Te vspehujevalne besede gotovo razveselo gosp. prof. K., ki je imel s prevodom gotovo veliko truda. Veselé pa tudi nas, da je naša „Slovanska knjižnica“ s tem delom izvedla toli srečno

misel. — „Hiljada“ bo sledila prihodnje leto, ako nam Bog dá zdravje, slovensko čitajoče občinstvo pa priliko, da bomo mogli nadaljevati s „Sl. knjiz.“ Opozorjamo svoje čitatele, da „Odiseja“ obsega 256 strani in stane 48 kr., lično v platno vezana pa 1 gld.

Prihodnji vodja deželne računarije je začel našim lahomom rojiti po glavi še predno se je zagrnil grob nad g. Andrejem Jegličem. Tržaski bafljék „Pretoc“ je zahteval, da Jegličev naslednik mora biti Italijan ne le po imenu, marveč tudi po duhu.

Nasproti temu moramo povdarjati, da na Goriškem je nad 100 slovenskih in le 37 laških županij. Deželni računar ima torej opraviti veliko več s Slovenci nego z Lahi. Slovencev je tu dve tretjini, Lahov komaj ena tretjina. Zato mora naslednik g. Jegliču biti v besedi in pismu popolnoma več slovenskemu jeziku.

Ko bo deželni odbor nameščal to važno mesto, moral bo veliko bolj paziti na jezikovno sposobnost nego se je godilo dolej pri mnogih prilikah. V deželni hiši nahajajo se uradniki, ki bi tankaj ne smeli biti, kajti jezik deželne dvjetinske večine jim je skoro spanska vas! Zdaj je tankaj en sam uradnik, ki je Slovenec!

Dalje bo treba paziti, da novi deželni uradnik bo imel vse potrebne izpite, a ne da se služba odda meže z obemi očesi, kakor nekateri žele.

Prihodnje leto bodo nove volitve. Mi smo trdno prepričani, da slovenski volilci pošljejo zaprejš v deželni zbor le take moze, ki bodo znali z vso odločenostjo, kakoršne v Gorici nismo vajeni, braniti ugled in koristi svojih volilcev. Da ti moze ne bodo mirno gledali dosežanih odnosajev v deželni hiši, umljivo je samo po sebi.

In zopet tovarna pogorela. — Danes teden smo prejeli prepozno za zadnjo številko poročilo o požaru, ki je uničil v toku enega meseca žedruga tovarno ob Hubijski pri Ajdovščini. Obsirnejše nego naše poročilo je priobčil „Slovenec“. Zato ponavljamo to poročilo:

Ob vodi Hubijski je napravil predlaskim g. Nussbaum zraven svoje umetne in velike vile (Zape) tvornico za testenino (Macaronifabrik). Ravno se je roba začela dobro razpavati in je dobil poljetnik upanje, da se mu bodo začeli povračevati veliki stroški, pa mu danes na jutro ogenj vse uniči. Ob 3. uri zjutraj se gospodar nenadoma zbudi in začuden gleda, kaj se tako čudno skozi sipe blišči. Radovednost ga žene k oknu in o j groza! Komaj 30 korakov od njegovega stanovanja je srednji del tovarne vse ves v ognju. Na kako gašenje ni misliti, če tudi obilno vode zraven teče. Tvornica stoji bolj na samem, četrt ure od Ajdovščine in Šturij. Ljudje se niso bili vstali in brigalnice je slaba, boljše se le v Vipavi. Tudi bi se ne dalo kaj rešiti, ker je preveč netiva. Notranji deli — razne šranbe, sušilni predelki in zaboji so večinoma leseni. Tvornica je bila zavarovana, a občutljivo bode zadelo gospodarja, ker je za nekaj tisočakov napravljene robe zgorelo. Ravno danes so hoteli več zabojev različne testenine odposlati. Kako je ogenj nastal, se ne ve. Še sinoči je gospodar pregledal vse prostore in okoli sedme ure zvečer se sam zaklenil poslopje, delavec cel dan ni bilo navzočih, ker se je testenina sušila. Sodi se, da je kedo po noči vstopil v šranbo najbrž z namenom, si kaj jestvin prilastiti. Ker je moral rabiti luč, je lahko od vžgalnice padlo med tanke suhe deske za zaboje. Vsaj tako se sklepa, ker je srednji del tvornice, kjer je bilo vse polno nakopičenih desk, vse bil ves v ognju, ko sta stranska dela še stala nepoškodovana. Neka pomanjkljivost se vriva nehoče človeku. Ajdovščina in Šturje brojlji nad 300 hiš in nimali požarne brambe, dasi jo premore manjša Vipava in še manjši Št. Vid. Pride se k ognju, pa ni nobene priprave za gašenje, le gledali se mora, kako požar vse vnačuje. Kaj bi bilo, ko bi bila pilhala danes burja! Zraven stoječa vila in veliko stanovanje bi bila enaka razvalina, kakor je sedaj tovarna in koliko škode bi bilo na lesu, ki je na skladiščih se na okrog sušil. Brez pripravnega orodja, brez dobre brigalnice bi ne otehi nobene stvari. In naj tak ogenj nastane v Ajdovščini ali Šturju, kjer so liše tako skupaj, se lahko polovica poslopij že upepeli, preden dosepejo ognjegaseci z dobro brigalnico iz Vipave. Naj bi merodajne osebe zadnja požara pripravile k ustanovljenju tako potrebne po-

žarne brambe in k napravi boljšega gasilnega orodja.

V Podgori priredi v nedeljo teden tamošnje bradno društvo veselico s sodelovanjem veseligena odseka „Goriškega Sokola“. Spored prihodnjé.

Z Bolškega nam dolhajo žalostni glasovi o poslednjih dneh že skoro povsem propalega krošnjarstva. Ni dvoma, da v kratkem povsem poneha taka kupčija, ki je nekdanj donasala veliko dobička. — Zaprejš bo treba drugače začeti delovati! Poljedelstvo, živinoreja in sadjarstvo, to so viri, ki rešijo tudi Bolčane iz sedanjih stisk in težav. Pa tudi z obrtnijo se bodo morali začeti resno pečati!

Bolška dekleta v Trstu. — 32 deklet iz Bolca in okolice so za letošnji novoletni dar poklonile preprogo pred oltar M. D., ki naj bi se rabila pri šmarnicah. Zbrale so 67 gld., s katerimi so kupile prav lepo preprogo, katero pri letošnjih šmarnicah se rabijo. — Lepó je to od bolških deklet, da se v velikem mestu zmislijo na potrebo svoje domacije!

Bolška Čitalnica priredi v nedeljo 20. t. m. v dvorani gostilne „pri Posti“ veselico s sledečim sporedom: 1. Nagovor. — 2. Pozdrav, poje mešani zbor. — 3. Deklamacija. — 4. Slovan na dan, poje meš. zbor. — 5. Nazaj v planinski raj, poje mešani zbor. — 6. Kje je meja? vesela igra v enem dejanju. — 7. Na planine, poje mešani zbor. — 8. Srečanje dobitkov, Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina k „besedi“ 20 kr., sedež 10 kr. (otrokom vstop zabranjen.) Po besedi ples, h kateremu je vstopnina za nenude 80 kr., za ude 50 kr. Odbor.

Slovenski cenik najraznovrstnejših strojev za poljedelstvo, vinogradarstvo, sadjarstvo in gospodarstvo sploh je izdala znana tvrdka iz. Hettler na Dunaju, II. Praterstrasse št. 49. — Ta katalog in cenik je bogato ilustrovan in obsega 192 strani. V njem nahajamo tudi več sestavkov, ki bodo našim gospodarjem le v korist. — Kdor hoče imeti ta lični cenik, naj kar piše imenovani tvrdki in naj naznani natančen naslov; dobi ga brezplačno in poštnine prosto.

Iz Kozane. 11. t. m. imeli so fantje (kakor druga leta) običajni javni ples na prostornem dvorišču, ki so ga v ta namen s slovenskimi trobojci in drugim zelenjem prav ukusno odličili. Nie pa mi ni ugajalo da so si najeli furiansko godbo, dobro vedé, da taki ljudje kaj radi demonstrirajo. To se je zgodilo tudi tukaj, kajti predrznili so se ti laški, naše novce služeči delavci zasvirali tudi oni nas Slovence sramoteči in izzivajoči komad: „Lasse nur che i canti e subi l. t. d.“, in bi ga bili gotovo ponavljali, da jim ni ukajsnji g. župan onega komada takoj v goltnance porinil in zaprelil, jih pri priči domov poslati, če se drznejo še kaj enakega storiti.

Ker sem slišal, da trdi po drugih slovenskih vaseh laški godeci kaj radi pri plesih ta komad prelajajo, svetloval bi doleženim županom, naj posnenujo in uporabljajo postopanje vrlega g. župana A. pl. Reja iz Kozane. — Kozanske in druge slovenske fante pa prosim, naj si v prihodnje jemljejo, če le mogoče, k plesom godec slovenske narodnosti, ako že mislijo, da morajo tudi pri sedanjih splošnih revšinih zapravljati zdravje in denar na takih plesih.

V Sezani je imelo tamošnje učiteljsko društvo 10. t. m. svoj letni redni občni zbor. V nedeljo bo tankaj ustanovni občni zbor prostovoljnega gasilnega društva.

Osepnice. — V Kobaridi in okolici se med otroci močno širije osepnice. Nekateri otroci so zaradi njih že umrli.

Košarska šola na Žagi se bliža svojemu uresničenju, kakor smo doznali iz zanesljivega vira. — Tudi poštni urad na Žagi bo odprt se tekom poletja.

Skrajno žaljivo preziranje! C. kr. poštno vodstvo in c. kr. finančno ravateljstvo v Trstu imata gotovo nekolikokrat več Slovanov pod seboj nego prebivalcev drugih narodnosti. V kratkem se preselite obé občlastniji v novo velikansko poslopje, na katerem so prirejani le nemški in laški napis. — Proti takemu skrajno predrznemu in edino v Avstriji mogočemu preziranju večine prebivalstva moramo najodločneje protestovati v imenu pravice v imenu žaljenega pravnega in narodnega čuta slovenskega ljudstva v teh deželah.

Škandalozna pravda pred madjarskimi porotniki v Koložu navdaja z gnevom vso omikano Evropo. Odločni rumunski rodoljubi sedé na zatožni klopi brez zagovornikov, ker jim je sodišče mašilo usta, da niso mogli vršiti svoje zagovorniške dolžnosti. Zatoženci so dokazali, da je pravda že zastarela, a vkljub temu se obravnava nadaljuje. — Ves rumunski narod je silno razburjen. Na tisoče naroda se zbira v Koložu. Za mir in red skrbé vojaki. — Uprašamo pa: kakó pride

c. kr. vojska do tega, da duši opravičeno nejevoljo, katero izziva madjarska azijska okrutnost?!

Novo potovanje v Rim. — Prejeli smo sledeči oklic: V spomin stoletnice rojstva papeža Pija IX. bode potovanje v Rim dne 28. maja t. l. Kedo ne pozna slavno zgodovino Pija IX., kateri je vladal sv. cerkev za sv. Petrom največ časa? Njegova usoda je bila nekoliko podobna usodi sv. Petra. Sv. Peter je prišel bos v Rim ter je križ, znamenje našega odrešenja, postavil na slavoznani kapitol. Pij IX. pa je za časa svojega vladarja izgubil vse svoje zemlje ter je moral z žalostjo slediti, kako sovražniki sv. cerkve in svete vere skušajo križ iz Rima odpraviti. A kakor se je sv. Peter srčno vojskoval in v svojih naslednikih znagal, tako se je tudi Pij deveti neustrašno boril ter ni odnehal — ter gotovo tudi on v svojih naslednikih znaga.

V spomin tega slavnega papeža bode romanje letos, kakor rečeno, 28. maja.

Vlak pojde iz Vidna v nedeljo 27. maja ob 11:50 zjutraj. Tudi naši romarji imajo zopet priliko, se potovanja udeležiti. Iz Trsta pojde vlak ob 8:25 zjutraj, iz Gorice pa ob 10:20.

Liski za v Rim in nazaj (črta: Rim, Assisi, Loreto, Senegallia) je za I. razred 97:40 lir, za drugi 48:15, lir, za III. 27 lir.

Čas za upisovanje je do 23. maja pri veččastnem g. dr. Alojziju Falduttlu v Gorici, ulica Barzollin št. 20. Vpisovanje znaša 1 gld. 50 kr.

Silka Strossmayerjeva. — Katera boljša slovenska liha si ne želi okrasiti jedne svojih sob s kako lično sliko najslavnjejšega Jugoslovana biskupa Josipa Jurija Strossmayerja? Gotovo vsaka, poroče na to laškoj vsak rodojuben čitatelj. In res je to!

Zdaj se ponuja vsakemu Slovencev lepa slika, da si za razmeroma malenkostno svetlico 13 gld. 50 kr. kupi krasno sliko Strossmayerjevo, prijeno po sloveči sliki Vlah Bukovec v galeriji „Jugoslovanske akademije“, katera je v to dala dovoljenje narodnemu podjetniku gosp. S. Kočonda v Zagrebu. — Slika nam predočuje poprsje Strossmayerjevo v naravni velikosti, kl je 55 cm. široko in 68 cm. dolgo. — Izdelana je s kromolitografijo. — Okvir je 10 $\frac{1}{2}$ cm. širok in pozlačen. — Na obroko stane 15 gld. — Da se pripravijo vozni stroški, naj bi si vsak skupaj naredilo to krasno sliko. Naslov: S. Kočonda, Zagreb.

Civilni zakon je propadel v ogerski magnatski zbornici, kar je madjarsko koviniste strašno razljutilo. Zdaj pride cela reč zopet v poslansko zbornico. Ako dvorni krogi ostanejo trdni, le predloge propadejo tudi drugé.

Zahvala. Takajšne slavno županstvo je 12. t. m. meni izročilo 18 gld. 70 kr. za nakupovanje solskih priprav obogi solski mladini. Podpisano solsko vodstvo izreka slavnemu županstvu svojo najiskrenejšo zahvalo v imenu solske mladine.

Vodstvo ljudske sole, v Komnu 16. maja 1894. Ant. Leban.

Gospodarsko. Dokazano je, da mnogo vpliva na naše domače živali nestalno vreme spomladi; prehod od suhe krme v blycu na svežo krmo ne ostane brez vpliva na njih truplo in posebno pri mladi živali. praščih, ovcah, kuretnini itd. pojavljajo se pogostoma kužnate bolezni. Umestno je zatorej, da se preskrih pravočasno slednih preventivnih sredstev proti tem, kakor so se skazali dobrih že dolgo vrsto let Kwizare kornelburški živinorejni prašek za svinje, Kwizare sredstvo proti driski za ovce, Kwizare kuretninski prašek za kokoši, race, gosi itd. itd.

Važna jezikovna odredba. — Št. 61. — Županu gospodu Simonu Klokerju v Bistrici pri Pliherku. — Visoko c. kr. ministrstvo za notranja dela je glasom odredbe z dne 26. marca t. l., št. 2433, ugodilo Vašem rekuru zoper odločbo visokega c. kr. deželnega predsedstva v Celovci z dne 15. in 27. septembra 1893, št. 1496 in 1546, s katero se je potrdilo, da morate plačati 5 gld. cziroma 10 gld. kazni, naložene Vam s tauradnimi dekreti z dne 25. avgusta in 2. septembra 1893, št. 115 in 120, ker ste rabili slovenski jezik v poročilih c. k. okrajnega glavarstva v izročnem področju ter Vas oprostilo od imenovanih kaznij, ker ni nikakega, po §. 95 občinskega reda kaznivega prekrška dolžnosti in ker občini Bistriški, v kateri prebivajo skoro izključivo le Slovenci, ni moči na poštigi nikake zakonite določbe vbriniti, da se v službenem obtevanju z višjim si okrajnim glavarstvom poslužuje slovenskega v koroški deželi navadnega jezika. — O tem Vas obveščamo vsled odredbe visokega c. kr. deželnega predsedstva z dne 5. majnika t. l., št. 660. — V Velikoveci, 10. majnika 1892. C. kr. okrajni glavar: Kolenz.

Prošnja do gg. županov. — Ker kmalu konča državni zbor svoje delovanje, prosimo vse tiste gg. župane, ki niso še poslali prošnje za slovensko obrtno solo v Gorici, naj to čim prej storé. Doslej je došlo na Dunaj kakih 30 prošenj. — Županstva lahko naredé prošnje le v imenu staršinstva, ne da je bila v tem že seja; svoj korak pač lahko opravijo pri prvi seji. — Prošnjo je treba poslati naravnost na Dunaj enemu gg. poslancev. Pri naslovu na zavrtiku je treba zdaj pripisati še: Reichsrath.

II. Primorsko vojaško veteransko društvo za Gorico in Gradisko pod Najvišjim

pokroviteljstvo Nj. e. kr. apostolskega Velikanstva cesarja Franca Jozeia I. vabi k rednemu občnemu zboru v nedeljo 20. maja 1894. ob 11. uri dopoldne v društveni pisarni v Glediški ulici šte. 18. Dnevni red: 1. Zborovanje odpre se. 2. Prebere in potrdi se zapisnik zadnjega občnega zbora 21. maja 1893. 3. Poročilo o društvenem razvoju in poslovanju. 4. Prememba pravil §§. 3, 5, 9, 11, 14, 15, 16, 18, 22, 29, 38, 43. 5. Drugi nasveti in predlogi. 6. Dopolnitev društvenega predstojništva.

V Gorici, dne 21. aprila 1894.

Društveni odbor.

Ako bi ne prišlo k zboru vsaj 100 za glasovanje opravičenih udov, skliče se 27. maja občni zbor zopet ob istem času, z istim dnevnim redom in v istem prostoru.

Morebitni predlogi in nasveti imajo se naznaniti vsaj osem dni pred občnim zborom društvenemu predstojstvu; pri tem je merodajem § 40. I. del društvenih pravil.

Rohselbene Basiskleider N. 9.50 per Stoff zur kompletten Robe und bessere Qualitäten sowie schwarze, weisse und farbige Seidenstoffe von 45 kr. bis N. 11.65 per Meter — platt, gestreift, kariert, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.). Porto und zollfrei in die Wohnung an Private. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz.
Seldens-Fabrik G. Henneberg (k.u.k. Hof). Zürich (2)

Dobiva se razcenoje v podpisani lekarni ako se naroča po pošti

Ubald pl. Trnkóczy

lekar zvraven rotovža v Ljubljani

priporoča:

Za želodec:

Mucijarske kapljice za želodec.

Steklenica 20 kr., 6

steklenic 1 gld. 3 tnet. 4 gld. 80 kr.

Odvajalce ali čistilne kroglice čistijo

želodec pri zabasanju, skaznemu želodecu.

Statulja 21 kr., jeden zavojček s 6

statuljami veča 1 gld. 5 kr.

Za prsa:

Planinski zliščni ali prsni slop za odrasle

in otroke; raztvorja sluz in lajša bolečine, n. pr. pri kašlju. Steklenica

50 kr., 6 steklenic 2 gld. 50 kr.

Za trganje:

Protinski svet (tichtgeist) lajša in preganja

bolečine v križu, nogah in rokah. Steklenica

50 kr., 6 steklenic 2 gld. 25 kr.

Vsa ta našeta in vsa druga zdravila sredstva se dobivajo v

lekarni

Ubalda pl. Trnkóczy-ja

v Ljubljani zvraven rotovža

in se vsak dan s prvo pošto razpošiljajo.

„Kupuj pri kovaču in ne pri kovačiču“ govori star pregovor.

To lahko rečem o svojem zavodu, kajti le tako velika kupčija, kakor moja, ima vsled ogromnega blaga in raznih prednosti malo stroškov, ki končno pridejo kupovalcu na dobro.

Krasne vzorce zasebnikom brezplačno in poštino prosto. — Bogata knjiga vzorcev, fukoršne doslej še ni bilo, še pošilja krojačem brez plačane poštnine.

Snovi za obleke.

Peruvljen, in doskin za visoko duhovščino, predpisano blago za uniforme e. kr. uradnikov, tudi za veterane, ognjegasce, telovadce, livreje, sukna za biljarde in igralne mize, za prevlačenje kočij, potne plede od 4-14 gld.

Cene vredne, pošteno, trpežno, čisto volneno sukno in ne cene čunje, ki niso vredne niti toliko, kolikor stane krojač, priporoča.

Ivan Stikarofsky

v Brnu, (ki je avstrijski Manchester).

Največja zaloga sukna v vrednosti 1/2 mil. gld.

Razpošilja le s povzetjem.

Dopisuje v nemškem, češkem, madjarskem, poljskem, italijanskem, francoskem in angleškem jeziku.

Štev. 249

Op.

Razglas.

Naznanja se, da

javna dražba

zastavil I. četrtrleta t. j. mesecev januar, februar in marc 1893. začne v ponedeljek, dne 11. junija. 1894. ter se bo nadaljevala naslednje četrtke in ponedeljke.

Od ravnateljstva zastavljavnice in z njo združene hranilnice.

V Gorici, dne 8. maja 1894.

Izdajatelj in odgovorni urednik Andrej Gabršček.

Zahvala.

O priliki prebride, nenadomestne izgube našega srčno ljubljenega soproga, oziroma očeta, tasta in deda gospoda

Andrej-a Jeglič-a,

vodjo deželne računarije in posestnika,

nam je bilo prijazno sočutje, ki se nam je skazovalo od premmogih strani, velika tolažba v težkih trenutkih naše najglobljkjše žalosti.

Štejemo si zagradel v dolžnost, tem potem zahvaliti vso častito gospodo, prijatelje in znance, ki so nam med kratko boleznijo in ob nepričakovani smrti na kakoršnekoli način skazovali svoje blagodejno sočutje. Še posebe pa iskreno zahvaljujemo tisto gospodo, ki je v slabem vremenu spremlila zemске ostanke ljubljenega pokojnika do cerkvice sv. Križa in celo dalje do kolodvora. Presrečna hvala dalje darovalcem premmogih krasnih vencev, gg. škalskim in Sent-peterskim pevcom ter njih pevovodji č. g. Ljud. Lčina za gniljivo potje v slovo našemu predragemu pokojniku, — sploh vsem, ki so na kakoršnekoli način povečali tužno slovesnost ali izkazali nam svoje prijazno sočutje.

V GORICI, 16. maja 1894.

Rodbina Jegličeva.

USTANOVLEJENO L 1820.

Srebrna svetinja v Parizu 1878.

Častni in priznani diplom na Dunaju 1873.

INSAM & PRINOTH

St. Ulrich in Gröden (Tirol).

se priporočata za cerkvena dela iz lesa, kakor:

ollajti, prižnice, spovednice, krsilniki, križevi polji, sveti kipi, razpela jaslica, itd. itd.

po zelo nizkih cenah.

Čeniki brezplačno in poštarine prosto.

Spričalo. Gospoda INSAM in PRINOTH v St. Ulrich-

Gröden (Tirol) sta izdelovala križev pol za župno cerkev v

Kaindorfu (Štajersko) v popolno zadovoljnost izvedencev, da v

največje občudovanje domačinov, in to v določenem času in za prav zmerno ceno. Morem ju torej vsem č. cerkvenim oskrbnistvom prav topla priporočati.

Cerkveno predstojništvo v Kaindorfu, Štajersko.

Jos. Thurner, kapelan

Vsi stroji za poljedelstvo.

Posebnosti

treba naročiti le pri tvrdki Iz. Heller. Stiskalnice za seno, slamo in za nakladanje raznih vrst. Hidravlične stiskalnice, Diferencijalne vinske stiskalnice. Nove skropilke proti peronospori, način Vermorel. Samostojne skropilke proti peronospori v bakru z značno tlačilko.

Novi sadni mlini in sadne stiskalnice.

Aparati za parjenje krme, za varčno kuhanje, za legatve grozdja, za sušenje sadja in zelenjadli, za robanje turske; trieri, mlafilnice, rezalnice, mlini za debelo moko itd.

Lito železo surovo ali pripravljeno k vsem strojem po najnižjih cenah in najugodnejših pogojih. Pošilja izdelke pod jamstvom in na poskusno

IG. HELLER, Dunaj

2-2 Praterstrasse št. 49.

Svari se pred kupovanjem potarejil.

Učenca

v slikarski in risarski ateljer sprejamejo po ugodnih pogojih. — Učence je moral dobro dovršiti ljudsko solo; prednost imajo tisti, ki so obiskovali kake sole v mestu. — Starost od 14 leta naprej.

Sprejel bi tudi slikarskega pomočnika za historične slike.

Ivan Nep. Gosar

akad. slikar

v Gorici, na Trnavski št. 13.

Svojo veliko zalogo

olja iz oliv

priporoča

Enrico gm. Carlo Gortan,

via Caserma 4, Trst [naspr. pivarni Pilsen]

Čudovite kapljice

sv. Antona Padovanskega

Nepreko-ljive zaradi čudovitih močij in odstranijo v kratkem času s priprosto rabo ene žiljice dvakrat na dan, vsaktero bolezen žolodečno, žlate žile, omotice, hipohondrije, na jetrih, skazene krvi.

Cene ene steklenice 30 kr.

Prodaja se v vseh glavnih lekarnicah na svetu. Za naročitev in pošiljatev pridelno v lekarnici

Cristofoletti v Gorici.

Od premmogih zahval val probuejemo tu le dve:

V St. Stebri na Koroskem, 17 apr. Z velikim veseljem Vam naznanjam, da je moja mati ozdravela, ko je zaužila 2 stekl. Vasih slavnostnih kapljic sv. Antona. Imela je krč v prsih, katerega mnogi zdravniki niso mogli ozdravit, dokler me srečen slučaj ni opozoril na Vase čudovito zdravilo. Pošljite mi . . . itd. *Jozef Kovčnik.*

Mallenberga, Nad 20 let trpel sem na srčni bolezni, dokler nisem začel uzivati spovednih kapljic sv. Antona. Prosim, da mi zopet pošljete . . . itd. *Johann Kramtsch.*

Vozni listi in tovorni listi v

Ameriko.

Kraljevski belgijski poštni parobrod „Red Stearn Linie“ iz Antverpena direktno v

New Jork & Philadelfijo

koncesijonovana črta, od e. kr. avstrijske vlade. Na uprasnja odgovarja točno: koncesijonani zastop

„Red Star Linie“

na DUNAJU, IV Weyringergasse 17 ali pri

JOSIP-U STRASSERJ-U

Staburam & commercieeller Garte-poudent der k. k. Staatsbahnen in Innsbruck

Hitri računar

je izdel in je tiskan v 3 jeziki: nemski, laški in slovenski. Stane trdo vezan le

30 kr.

Svetovno ime so si pridobili moji

Goldin-prstani

kos samo po 1 gld. 50 kr.

Te prstane od zlatih niti strokovnjaki ne morejo razbcevali in so moderno-elegantno napravljene.

Moji goldin-prstani ostanejo vedno jednaki, za kar jaz pisnemo 5 let jamcni

Sv. 112. Goldin-prstan z imbovanim bodatonom zld. 150

Sv. 113. Goldin-markizki prstan s kamnom zld. 150

Sv. 67. Goldin-pečatni prstan z imbu. amant-bon zld. 150

Sv. 117. Goldin-lord-prstan z kamnom zld. 150

Goldin-poročni prstani komad zld. 1-20

Za mero prsta zadostuje poslati izrecek papirja. Ilustrovani ceniki brezplačno in franco.

Alfred Fischer, Dunaj I. Adlergasse 12.

Pošilja se proti povzetju ali proti plačilu naprej.

Jos. Kravagna

vinogradnik in žgalnica žganja v *Pinja (Pittan) na Štajerskem*, prodaja dobra vina iz svojih vinogradov po 15 do 19 kr. liter; novi **tropinovec** in **slivovec** po 40 kr., stari pa po 48 kr. liter.

Knjigarna in prodajalnica papirja

J. Pallich v Gorici

priporoča ilustrovane in modne časopise in knjige vseh vrst. Dalje priroča vseh vrst pisalnih in solskih potrebščin po najnižjih cenah.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček.